

Sire Marcus Miller V7 2nd Gen

Nog meer oog voor detail

Een paar jaar terug bestormde Sire vanuit het niets de baswereld en nu ook de gitaarwereld. De eerste bassen boden zeer veel waar voor hun geld en dat Marcus Miller zijn naam eraan verbond maakte het natuurlijk niet slechter. Nu is er de 2nd Gen, oftewel de tweede generatie, met veel verbeteringen.

De eerste keer dat we het succes van Sire doorhadden, was toen we op een dag een workshop van Rinus Gerritsen op het Conservatorium van Haarlem bezochten. Het leek wel of iedere bassist daar een Sire had. Inmiddels zijn er vele modellen – van shortscale tot boetiek – en de traditionele Jazz kreeg een facelift.

We vroegen een V7 aan en we kwamen tot een vervelende ontdekking: na jaren testen kun je nog steeds verliefd worden, terwijl we natuurlijk objectief moeten zijn. De testbas is namelijk een plaatje. De kleur heet SG, maar Fender-kenners weten dat het Sherwood Green is. Een prachtige metallic groen, die in het echt mooier, zachter en lichter is dan op de websitefoto. Waar je die kleur van kent? Van de Fender Adam Clayton Signature Jazz, die ook een in kleur meegespoten kop heeft, maar afwijkt door onder meer een palissander toets en lollipop-stemmechanieken.

De V7 is 'gewoon' een Jazz Bass, dus we beperken ons tot de verschillen met een standaard Jazz en de eerste generatie Sire. Wat opvalt is de kop met de stevige snaargeleider. Deze is wat lomper maar stoer en het feit dat hij Sherwood Green is, is

prachtig. Er zijn niet veel J's met een esdoorn toets en een meegespoten kop en deze combi is erg geslaagd. De kop bevat de tekst Marcus Miller en de gestileerde S, die een 8 lijkt. De esdoorn hals en toets hebben een bijna onzichtbare binding en een subtiele parelmoeren blokinleg. De randen van de toets van deze lekker smalle J-hals zijn gerold/afgerond; ze zijn minder scherp en het voelt comfortabel. De achterzijde is voorzien van een satijnafwerking, die nooit kleeft.

De body – moerasessen bij een esdoorn toets en elzen bij palissander, dus geen goedkoop lindehout – heeft een vergeelde, parelmoeren slagplaat die bij het vintage karakter past. De brug heeft behoorlijk massieve brugzadels en je kunt kiezen of de D'Addario-snaren door de achterzijde van de brug of door de body gaan. Sire levert er een verchromde kap bij voor de échte vintage looks. En dan is er het regelpaneel met een verwarrend aantal van zeven draaiknoppen en een schakelaar.

Knoppen

Ik bespeel vooral passieve bassen en zoveel knoppen laten me duizelen. Maar laten we het

'Na jaren testen kun je nog steeds verliefd worden.'

positief bekijken: je kunt je toon enorm goed instellen én de bas heeft een aparte toonknop voor de passieve stand. Dat zien we pas de laatste jaren bij Fender terug en veel boetiekmerken hebben het nog steeds niet. Vanaf de hals gezien beginnen we met een gestapeld passieve toon- en volumeknop. Daarna zien we een balansregelaar en de driebands EQ: hoog, midden en laag. De midregelaar is wederom een gestapelde knop. Met het grote, onderste gedeelte bepaal je de middenfrequentie die je wilt versterken of verzwakken en dat laatste doe je met de kleine, bovenste knop. Dan is er een minischakelaar om van actief naar passief te schakelen. Kan uw redacteur – die het liefst alle knoppen van zijn bas zou slopen – hiermee omgaan? Lees snel verder voor het spannende antwoord!

Tijd om in te pluggen. Met een J in je hoofd breng je je jack snel naar het regelpaneel, maar de ingang zit aan de zijkant. De bas is aan de zware kant voor een J, maar zeker niet oncomfortabel. De mat afgewerkte hals met de afgeronde randen is echt een grote verbetering. We kunnen beginnen.

Passief. Net als bij de eerder geteste P7 doet de passieve toonknop niet ontzettend veel, maar genoeg om het felle randje van de esdoorn toets naar wens te verzachten. Passief klinkt de bas als een goede Jazz. Voor de kenners: het brucelement is in de jarenzestig-positie geplaatst, dus iets verder van de brug dan latere J's. Als je eenmaal weet wat de knoppen doen,

draai je snel een gewenste sound in. De hoogregelaar is te vergelijken met de passieve toonknop. Het is geen wonderknop, maar het geeft je net dat stukje felheid om te slappen of het haalt het te scherpe randje van je sound. De midregelaar werkt een stuk breder en met wat laagmidden erbij duwt deze bas als een niet te stoppen goederentrein door je bandgeluid. Met het laag vol open was ik bang mijn thuisversterker op te blazen, maar een beetje erbij is heerlijk. In deze stand klinkt het halselement lekker zoet of met een beetje brucelement er iets bij gedraaid als een hele dikke P. Het brucelement solo knort als een varken in verse modder. Met deze gewenste instelling gebruikte ik alleen de balansknop om van geluid te wisselen.

Conclusie

De eerste generatie Sire zag er wat meer 'budget' uit en de EQ kon breder. Aan bepaalde onderdelen, zoals de stemmechanieken, zie je nog steeds dat het geen Amerikaanse Fender is. De EQ is nog steeds minder breed dan bij sommige boetiekmerken, maar beter dan andere betaalbare concurrenten. Als een bas in basis verder goed is – en dat is deze bas – kan je natuurlijk altijd upgraden naar een setje ultralichte stemmechanieken of een inbouwpreamp naar keuze. En dan nu iets wat bijna een cliché wordt: ook deze Sire biedt weer ontzettend veel voor zeer weinig geld. Details als de verchromde elementkap, een benen toets, snaren die door body en brug kunnen en de afgeronde toets maken deze

tweede Generatie Sire helemaal af. De wat meer vintage sound is prachtig en ik kon eigenlijk alle geluiden uit de bas halen die ik uit een J zou willen halen – en meer. En dan de looks. Ik hou van onze testcombi en ook de Burgundy Mist, met palissander toets, is een plaatje. Deze bas is een winnaar en Sire legt de lat hoog voor de concurrenten. ●

Sire Marcus Miller V7 2nd Gen

Kleur: SG
Lak: polyester
Body: moerasessen
Hals: esdoorn
Toets: esdoorn
Frets: medium, 20
Elementen: 2 x Sire Super-J
Brug: F-type, zware brugzadels, string-through of door brug
Regelaars: 3-bands EQ met midfreq, mastervolume, elementbalans, passieve toonknop
Electronica: actief, push/pull voor passief
Stemmechanieken: Fender-type
Mensuur: 34 inch
Breedte bij topkam: 38 mm
Land van herkomst: Indonesië
Linkshandig: nee
Extra: met verchromde elementkap
Adviesprijs: € 584,-
Linkshandig: op bestelling, meerprijs € 80,-
sire-usa.com • tma-benelux.com